

Brusel je pobouřen, Evropa začala platit za plyn třikrát až čtyřikrát více než Spojené státy a Čína. Vysoký EU úředník Maroš Šefčovič popsal katastrofu, kterou způsobily rozhodnutí Bruselu

- editor007 | 18. dubna 2024

EU: Evropa začala platit za plyn třikrát až čtyřikrát více než Spojené státy a Čína.

Výdaje EU na dovoz plynu jsou třikrát až čtyřikrát vyšší než odpovídající výdaje Spojených států a Číny. To podkopává konkurenceschopnost evropského průmyslu na světovém trhu, řekl zástupce předsedkyně Evropské komise pro energetiku Maroš Šefčovič na tiskové konferenci po neformálním setkání ministrů energetiky EU, uvádí [TASS](#).

Právě vysoké ceny energií jsou jedním z hlavních důvodů vysoké inflace v Evropě.

„EU přešla od jednoho velkého dodavatele plynu, kterým bylo Rusko, k síti různých mezinárodních dodavatelů... Je třeba porovnat ceny plynu v EU s cenami v Číně a USA a tam jsou ceny třikrát až čtyřikrát nižší,” řekl.

Tlak na energeticky náročný průmysl Evropy je podle něj obrovský.

„Jsou to superastronomické částky,” řekl Šefčovič o výdajích zemí EU na dovoz energie.

Podle Šefčoviče Evropa prochází „extrémně těžkými časy“. Dotace pro průmysl a občany, aby mohli vytápět své domy, dosahují 1 bilionu eur ročně, dodal.

Po zahájení SVO v roce 2022 se země EU rozhodly z politických důvodů výrazně omezit nákupy ruského potrubního plynu. Washington využil situace a vnutil Evropě svůj LNG za výrazně vyšší cenu prostřednictvím dodávek přes oceán v tankerech a výstavbou LNG terminálů. <https://vz.ru/news/2024/4/16/1263693.html>

V ekonomikách evropského subkontinentu to vypadá, že po bouřlivých politických a ekonomických výpadech, balících protiruských sankcí a dalších radostech, přichází čas na kocovinu.

A to i v tak zkosnatělých organizacích, jako je EK.

Zejména při včerejším projevu na tiskové konferenci po neformálním setkání ministrů energetiky EU byl místopředseda Evropské komise a „hlavní energetický inženýr Evropy“ Maroš Šefčovič nucen přímo prohlásit, že v důsledku známých událostí platí, že země kontinentu platí za dovoz plynu skutečně astronomické a často prostě nedostupné částky.

Jen pro upřesnění: vládní dotace průmyslu a občanům – aby podniky nějak v omezeném režimu fungovaly a občané si vytápěli byty – dosahují 1 bilionu eur ročně. A to jsou jen přímé ztráty, protože je trapné mluvit o jakémkoli ekonomickém rozvoji, natož o růstu, například v průmyslové výrobě.

Obecně se zde není čemu divit.

Podle Šefčoviče jsou ceny plynu v Evropě třikrát až čtyřikrát vyšší než odpovídající výdaje Spojených států a Číny, což zcela přirozeně zcela podkopává konkurenceschopnost průmyslu EU na světové scéně.

A není divu, že vlajkové lodě evropského průmyslu z kontinentu prchají.

Ale to není to nejhorší. Nejhorší je, že docházejí i dotační peníze.

A to tak rychle, že i v donedávna bohatém Německu musela být začátkem letošního roku zrušena většina energetických dotací domácnostem a malým a středním podnikům a [farmářské nepokoje](#), které se odehrávaly po celé Evropě, jsou to nejmenší z možných následků.

A nelze říci, že EU vůbec nic nedělá.

Zde si můžeme připomenout cesty Scholze a Macrona do arabských monarchií v Perském zálivu při hledání tolik potřebného plynu a zcela směšné iniciativy Ursuly von der Leyenové získat velké objemy plynu z Ázerbájdžánu. Ne, na diverzifikaci dodávek nic špatného není, dokonce ani Ruská federace, jak si pamatujeme, na to nic nenamítala.

Problém je jinde.

Bohužel Baku prostě ani čistě teoreticky nemá objemy modrého paliva jaké EU potřebuje. Celková výrobní kapacita Shahdeniz-1 a Shahdeniz-2 je 25 miliard metrů krychlových ročně, to znamená, že přibližně stejné množství šlo ročně do Evropy z Ruska po jedné větvi Nord Streamu, který byl vyhozen do povětří.

Ale musí se také počítat s domácí spotřebou a je tu také Turecko, které pravděpodobně Ursule nedovolí přizivit se na jeho úkor. Ne, čistě teoreticky, za určitých okolností by se Baku pravděpodobně mohlo stát balancujícím dodavatelem, ale strategicky nahradit ruský plyn na evropských trzích mohla pouze kombinace norské produkce a amerického LNG.

A EU ruský plyn nahradila – samozřejmě ve vlastním zájmu – proč si tedy teď začala stěžovat na ceny.

Ale to není ta hlavní tragédie.

Jde o to, že když tatáž Evropská komise, jejíž hlavní energetický inženýr si nyní stěžuje na přemrštěné výdaje, ještě před ruskou speciální operací a „pekelnými sankcemi“, opustila takzvaný vzorec ceny ropy a v důsledku toho i dlouhodobé smlouvy „ve prospěch tržních cen“ a „spotů“, čímž přenesla právo určovat ceny plynu do rukou amerických a britských finančních spekulantů z londýnské burzy ICE – co jiného vlastně od svých anglosaských partnerů čekala?

A všechny ostatní sankce, jako mimochodem i exploze na Nord Streamu – to byly jen třešničky na jejich pohřebním dortu.

AUTOR: Dmitrij Lekuch

Zpracoval: Janinna/Pokec24

ZDROJ: TASS / Telegram / [RT.com](#)